

bestämning icke såsom sin, utan såsom Objectets egen natur.

// *Pro primo* är Subjectet det Individuella Jaget i Medvetandet immanent i Objectet, vet sig endast i detta. Dess Bestämningar både de Reflecterade och Omedelbara.

§ 16, 17.

Pro Secundo Det Abstracta Jag = Jag är det omedelbara Sjelfmedvetande. Innehåller Medvetandet — såsom Vetande hvars Process är att upphäva det yttre Objectet. Detta är ett uttalande af det hvari Andens notion består, och af dess förhållande till Materien. N. B. Viljande.

§ 18 & 19. i stället för § 20. Jaget gör det Objectiva till ändamål men är endast Oändlig progress att Realisera detsamma. Dock då Jaget erinrar sig att dess Bestämningar äro i Vetandets process mottagna, så finner det att hvad det söker utföra är det utförda och i Vetandets process af Jaget upptagna.//

205 ANTECKNINGAR TILL »FÖRSÖK TILL FRAMSTÄLLNING AF LOGIKEN»

HUB, JVS handskriftssamling

Första Häftet.

⟨Inledning § 2⟩

1.) Icke blott sålunda att det ena är såsom Subject, hvad det andra är såsom Object, utan hvardera bör vara enhet af båda dessa sidor = Subject-Object.,

⟨mellan §§ 4—5⟩

1.) I Anm. till § 17 nämnes att Logiken är samma utveckling, som den här anförda af Sjelfmedvetandets Begrepp, om betraktelsen gäller Föreställningen för sig fattad, i stället för Subjectet.,

⟨mellan §§ 16—17⟩

1.) De Corollarier hvilka härifrån kunna dragas äro mångfaldiga, ehuru vid första påseendet flere för vårt alldagliga föreställningssätt ovanliga Satsar finnas deribland. Så t. ex. kunde med anledn(ing) häraf påstås att all utveckling och förkofran sålunda vore ej mindre Slägtet, än Individens betagen, medan som dels hvarje grad af Vetande är Ändamål. Men man besinnar dervid icke att så väl Subjectivitet(en) som Objectivitet(en) äro karakteriserade såsom process och fortgång från bestämning till bestämning, samt att det mer eller mindre hvilket den ena bestämningen skulle innehålla framför det andra väl för en yttre, Subjectiv betraktelse och jemnförelse förefinnes, ehuru i sig hvarje bestämning innehåller all bestämning. (Fortg. § 17),

⟨mellan §§ 17—18⟩

Hvad Kant och med honom Kiesewetter kallar Begrepp fatta vi här under benämningen bestämdt Begrepp, *Bestämning*, ehuru äfven denna bör fattas såsom lefvande, Process. Begreppet κατ' ἐξοχήν är detta bestämnings Lif, dess rörlighet, hvarigenom den är Ren Tanke, icke af ett Subject producerat, u(tan) i sig har sin kraft att fortleva och utvecklas, ifrån Subject till Subject.

(Fortg. § 18)

⟨§ 18⟩

(Fortg. Logiken § 1.)

⟨Första Kapitlet § 1⟩

1.) Då allt veta är ett bestämdt Vetande, i bestämda Tankar och ord, och hvarje bestämd tanke äger sin betydelse, genom att af andra bestämda tankar definieras, så har *hvarje* den tänkande Individens Vetande en oändlighet af definitioner, står i förhållande och *bestämnes af allt* Vetande. Det bestående veta, som utgör utgångspunkt i Vetandets utveckling, har derföre, för att vara den första, förutsättningslösa bestämningen, ingen bestämning till sin definition; ty det vore sålunda icke det första, utan skulle förutsätta denna definition, d. ä. en oändlighet af (alla) bestämningar. För att vara utgångspunkt, utan förutsättning, kan det derföre endast definieras genom sig sjelf.

2) Denna utgångspunkt är såsom i ett ord uttryckt en bestämning, men hvilken innehåller fordran på att icke vara bestämning. Den öfvergår derföre då den uttalas, utvecklas, i bestämningen och finnes endast såsom lemnad, — (Se Inledn(ing) §§ 22 & 6 — Annot(ation) Lect(ion) 3—6:o 2:ne Moment(er)) såsom det utsägliga, men i oändlighet bestämbara.

3) Varandet = Det på sig hänförda, bestämningslösa Subjectet, Jag är jag (Se Inledn(ing) § 5),

⟨§ 3⟩

Hvardera öfvergången är lika omedelbar. Varandet är varande emedan det är sig sjelf — Icke-vara, emedan, det är Negation af, Abstraction från all bestämning. Det förra är ena, det sednare dess andra af den Omedelbara *Tankens*, börjans, momenter. Varandet är bestämningslöshet = Icke-Vara Icke-Vara är sig sjelf = är Varandet.

30 ⟨§ 4⟩

Blifvandet uttrycker Börjans, det Bestämningslösas, natur att endast vara såsom lemnad, i och genom sin öfvergång till Bestämning. Varande och Icke-Vara äro hvarandras definitioner, och således hvardera bestämdt, men hvardera samma identiska Bestämning.

⟨§ 5⟩

40 Emedan Blifvandet för oss intet annat är, än den — Bestämning, det-samma i sin utveckling innehåller: att vara öfvergång, Process, är det-samma *ett* med bestämningen. Det är derföre såsom bestämdt, Tillvaro, sin Bestämning, och denna, såsom en med definitum sammanfallande Definition, är en Qualitet, en omedelbar, en enskildhet betecknande beskaffenhet, ehuru den såsom sådan är det utsägliga, och såsom uttalad omfattar en mängd af enskildheter. Sådana omedelbara Qualiteter äro alla uttryck för sinnliga varseblifvanden, t. ex. Färg, Figur, Smak, Lukt, o. s. v.

⟨§ 7⟩

50 Tillvaron är Bestämningen i allmänhet: hvarje Bestämningen, sjelfva notion, ordet: Bestämning, omedelbar bestämd Föreställning. Hvarje bestämd föreställning uttrycker ett bestämdt Något, ett reellt varande, men är tillika hvad den är, genom att vara Negation af en annan *möjlig* Bestämning, d. ä. af det Bestämningslösa. Denna Negativitet gör Bestämningen till en enkel, individuell Bestämning, ehuru den såsom sådan är Oändlighet af Negationer, det utsägliga.

(§ 8)

Det Bestämningslösa Vara har öfvergått i sin Negation. Negation κατ' ἑξοχήν, Bestämningen. Denna är ett Vara (Reellt) men Vara såsom Negation. Den negerar derföre det Bestämningslösa. Men detta är derigenom äfven uttryckt såsom uteslutande, en dylik Negation (§ 9), och är såsom sådant en Bestämning emot den förra Bestämningen såsom en Annan. Hvardera Bestämningen är för sig fattad, I-sig-varande, till den Andra refererad = Varande-för-ett-Annat. Då nu hvardera är Bestämning endast såvida den till den Andra refereras, så är denna Relation ursprungligen = I-sig-Varandet hänfördt på I-sig-Varandet, d. ä. på sig sjelf. Men då åter den Ena Bestämningen, för att hänföras till den Andra, förutsätter denna såsom skild, såsom en annan, är I-sig-Varandet I sjelfva verket, uti nämnda Relation, hänfördt på sig såsom på ett Annat, och är såsom sådant Varande för detta Andra, d. ä. såsom Varande-för-ett-Annat är Bestämningen Negation af icke blott det Andras I-sig-Varande utan är äfven Negation af sitt eget I-sig-varande, ett Annat än detta.,

10

(§ 10)

1) Det andra, som utgör Något's yttre Bestämning, är ursprungligen det Bestämningslösa såsom I-sig-Varande. Detta är åter såsom Något's Negation icke blott *en* Bestämning, utan Negation af *all* Bestämning och sålunda till en oändlighet af Bestämningar Negativt hänfördt. Således har äfven Något en oändlighet af Bestämningar och, då Bestämningen är Beskaffenhet, är inom sig en oändlig öfvergång från Något till ett Annat.,

20

(§ 12)

1) Vid närmare besinnande finne vi, att det Oändliga, i motsats mot det Ändliga är det Bestämningslösa, Negation af Bestämningen, såsom Något's. Bestämningens ena moment. Såsom sådant är dess öfvergång till Ändlighet densamma med det Bestämningslösas öfvergång i Bestämning.

30

Vidare finna vi att Bestämningen hänförd till Bestämningen, är ursprungligen det Bestämningslösa hänfördt till det Bestämningslösa.,

(§ 13)

Då det Ändliga säges öfvergå i det Oändliga, bör härvid ihågkommas att Något's öfvergång i ett Annat är Något's egen Beskaffenhet, och att denna öfvergång är Oändlig Serie. Denna Serie får likväl icke fattas Qvantitativt såsom oändligt antal af bestämningar, utan såsom en stegrad, allt nogare och exactare definition af det likasom ursprungliga Något, af den första Qualitativa Bestämningen. Att det Ändliga, likasom den tills nu gjorda definition, är Negation af den postulerade fortgången, af sin egen Negation, sina ytterligare Definitioner, vill säga: att hvarje Definition förutsätter alla dessa sina ytterligare Definitioner, och således innehåller dem uti sig; d. ä. att i Definitions Serien *a, b, c, d &c.* redan *a* innefattar alla De följande, likasom hvar och en af dessa, förutsätter och i sig innehåller de föregående och efterföljande. Men det är äfven klart att hela Serien i hvar och en dess Term icke finnes uttryckt, för Medvetandet, den innehålles således endast potentialiter, virtualiter, d. ä. hvarje Term är icke i sig bestående utan dess sanna betydelse är, att vara öfvergående, sig utvecklande, lefvande Bestämning, bestämd Tanke. Denna i hvarje Bestämning immanenta drift till utveckling, lifsprincip, är dess Sanna Oändlighet, hvarigenom Bestämningen för sig fattad är försvinnande, Ändlig, men hvilket dess försvinnande tillika utgör Oändligheten, emedan denna är sjelfva Processen.

40

50

Det oändliga är på en högre ståndpunkt Subjectet, den Tänkande, genom hvilken Bestämningen är hvad den är.,

(§ 14)

För-sig-Varandet är Den i sig bestämda Bestämningen. Det Bestämda Vara såsom all Bestämning. N. B. *All?* får icke Quantitativt fattas, utan, likasom förut Serie, såsom Qualitativ totalitet, = den högsta, djupaste definition.,

(§ 15)

10 Enheten är mångfald; d. ä: Den ena Bestämningen är all Bestämning, men sålunda process, fortgång i definitioner; hvarje definition en Bestämning. Nu är åter hvar och en definition så väl definitum som öfriga definitioner, har genom alla dessa sin betydelse. Derföre hvarje Definition samma För-sig-varande enhet, d. ä. alla innehålles i Alla.

Det Toma är definition såsom upphäfvnen *Annan* Bestämning, såsom en annan Bestämning, till hvilken Definitum icke hänför sig, d. ä. som icke är en för definitum annan.,

(§ 17 Anmärkning.)

Den gjorda utvecklingen kan fattas sålunda:

20 Hvad är Tanken? sig sjelf = *Är* = det Bestämningslösa = Intet. Men Intet *är*. Tanken = Öfvergång från Vara till Intet = Blifva. Tanken är Identitet af Vara och Intet — har ett prædicat en Bestämning. Men Subj(ectet), Tanken, är endast sitt prædicat, d. ä. är sjelfva Bestämningen, är Bestämt vara, Tillvaro = Enhet af Realitet och Negation. Finnes nu för vår betraktelse intet annat än Bestämningen? *Intet*. således Bestämningen och Intet, d. ä. tvenne Bestämningar, *A* och *B*. *A* är icke *B*. *B* föregår *A*, är ett Icke, ett icke *C*. *A* såsom icke *B* är ännu *C*, men *B* föregår *A*, således föregår äfven *C* och *A* är icke *C*. Derigenom är *A* först *A*, sedan icke *B*. sedan icke *C* o. s. v. (d. ä. Det röda förutsätter alla färger och är sjelf fortgång till ett allt närmare bestämt rött, i oändlighet ett Annat).

30 Är således Bestämningen denna oändliga progress? Nej — *A* förutsätter redan sig sjelft för att blifva *A*; d. ä. *A* är Negation af *B*. *C*. först derigen(om) att dessa *äro*, d. ä. *äro* Negationer af *A*, som således före denna Negations-process är hvad det är, såsom blott *A* innehåller hela processen.,

(§ 22)

40 Den upphäfna discretion är det discreta såsom continuum, en Enhet; men continuiteten är delbarhet och genom dennas begränsning är talet ett Antal; t. ex. 5. delbarheten begränsad till 5 delar, och dessa 5 fattade såsom samma continuerliga Enhet Femman.,

206 TILL LECTIONER HÖST-TERMIN 1837

HUB, JVS handskriftssamling

50 M(ina) H(errar) »Det gifves blott ett sätt att studera Philosophi, hv(ilk)et också gäller allt verkligt studium, och detta är: att förvandla Vetandets gifna innehåll, minnesvetandet, till förnuftig insigt.» Ty detta är: att i sjelfva verket gifva medvetandet ett nytt, förnuftigt innehåll, i st. f. den tanklösa massa, som utgör minnesvetandet. Det är nämligen ingen svårighet vid att inse: att »allt vetandets innehåll är, hvad det är, endast genom det sätt, den form, hvaruti detsamma vetes. Allt vetande är bestämd tanke, ett i bestämda ord utsägligt *veta*, och hvarje ord innebär endast, hvad åter i andra bestämda ord om detsamma utsäges.» »Vetandet är